

Ordføreren: Jeg kan her kun gjentage, at Udvalget indstiller ogsaa samtlige Indtægtsparagrafer til uforandret Vedtagelse.

Fesén: Det vil paa § 6 under Post-Telegraf- og Jernbanepavsenet ses, at iaar Routen Korsør—Nyborg—Kiel er opsørt til Indtægt med 620,000 Kr. og til Udgift med 542,000 Kr., saaledes at der denne Gang paa Finantsloven med Hensyn til denne Route er et større Overskud. Jeg tillader mig at omtale denne Post med Hensyn til, at der, som det vil være flere ærede Medlemmer bekendt, jo er sket en Forandring i denne Postart derved, at den tidligere Konvention, som var indgaaet med Preussen angaaende denne Fart, er opsagt fra tydsk Side, saaledes at Regjeringen har maattet træffe en anden Bestemmelse derom. Jeg er meget bedrøvet over at se, at denne Route nu befales af 2 tydsk Dampskibe, og jeg har ikke kunnet tilbageholde min Frygt for, at vi maasse i Tidens Løb kunne blive satte helt ud af denne Route, og at det tydsk Postvæsen kan sætte større Skibe med Marineofficerer ombord i Gang, saaledes at denne Route fra Korsør til Kiel kan blive indseilet af den fremmede Marine ligesaa godt, som den nu er indseilet af vor, hvilket under Omstændigheder, som jeg ikke haaber ville indtræffe, kan have en meget afgjørende Betydning for Forsvaret af vor Land. Derfor har det bedrøvet mig at se disse Skibe paa denne Route, og jeg tillader mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke kunde træffes en anden Ordning, saaledes at vi i det Hele kunne besørge saavel Natfarten som Dagfarten mellem Korsør og Kiel. Jeg har ikke enten i Lovtidenden eller andetsteds kunnet finde noget Officielt om, hvorledes Ordningen er for Diebliffet med det tydsk Postvæsen, men saavidt mig bekendt, efter hvad jeg tilfældig har erfaret, er det ordnet saaledes, at det tydsk private Selskab, som nu besørger Dagfarten med 2 Skibe, faar betalt af det tydsk Postvæsen 50,000 pr. Tøaler om Aaret og er derhos helt fri for alt Lab, som kan følge af Farten. Disse Skibe beholde da Indtægten af de Personer, der befordres med dem, og faae Halvdelen af Fragten for det gennemgaaende Gods, der befordres mellem Korsør og Kiel. Nu ere disse Skibe, hvormed der seiles, meget mindre end vore og daarlig forsynede med Lasterum. Som Følge deraf kunne de af det gennemgaaende Gods neppe befordre mere end $\frac{1}{3}$ mod $\frac{2}{3}$, som befordres med de danske Postskibe. Dette gjør altsaa, at den ene Trediedel befordres, uden at vi egentlig faae Noget for det. Naar man regner det rigtigt ud, tror jeg nok, at det kunde komme til at stille sig mere økonomisk, naar vi kunde komme til at overtage hele Farten med vore egne Skibe, end Tilfældet er ved den

nu bestaaende Ordning. I saa Tilfælde vilde man undgaa de Ulemper, der ganske vist ville opstaa ved Fordringer fra den anden Side med Hensyn til Bolværksplads, med Hensyn til mange Indretninger i Korsør og Eignende, som ganske vist ville fremkomme; men det er i hvert Fald for mig et særgeligt Syn at se disse tydsk Skibe, der hver Dag ligge i Korsør. Jeg vil altsaa tillade mig at henstille, om der ikke i den Henseende kunde træffes en anden Ordning end den, der nu er kommen. — Jeg beklager ligeledes ret meget, at det islandske Postskib nu er gaaet ind, saa at Postfarten paa Island nu sker ved private Dampskibe. Derved mister Marinen en Fart, som var den meget nyttig. Nu veed jeg vel, at det forenede Dampskibsselskab har været saa hensynsfuldt at sætte en Søofficer paa „Arcturus“; men paa „Diana“ var der to Pladser for Søofficerer, hvoraf man altsaa nu har mistet den ene. Jeg vil i det Hele taget henstille saavel til den høitærede Marineminister som til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke for at høde Noget paa, hvad der nu er tabt for Marinen med Hensyn til denne Postfart paa Island, kunde indrømmes, at der blev sat to Søofficerer som Næstkommanderende ombord paa de tre større Dampskibe, som befordre Posten mellem Korsør—Nyborg—Kiel, nemlig „Freia“, „Skirner“ og „Dannehoffeld-Samsø“. Derved vilde der aabnes Udgang for unge Søofficerer til at gjøre sig bekendt med disse Farvande, og den ringe Søfart, som vore Officerer kunne faae med den knap tilmaalte Udrustningskonto paa Marineministeriets Budget, vilde derved oplyses Noget. — I Forbindelse dermed skal jeg tillade mig at gjøre den Hensigt til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke, naar extraordinære Forhold finde Sted ved Beltet navnlig ved Istransport, kunde tilveiebringes en Enhed i Styrelsen af Post- og Jernbanepavsenet paa selve Stedet, navnlig i Nyborg, saaledes at den Udskillelse, der da under Isforhold i Beltet finder Sted mellem Jernbane- og Postvæsenet, ikke bliver saa bemærkelig, som den nu er. Saaledes som Forholdene nu ere, opløses Styrelsen jo i to forskjellige Administrationer: Postvæsenet og Jernbanepavsenet, saasnart der er Isbaadsfart. Dette medfører mange Uanskeligheder og Ubequemligheder for de Reisende, at der ikke er Noget, som ved Overfartsstederne har Myndighed over begge saa sammenhengende Administrationsgrene. I saadanne Tilfælde gjælder det jo om, at der siebliffelig tages en Beslutning, saavel med Hensyn til Jernbane- som med Hensyn til Postvæsenet. Der bliver Spørgsmaal om Extratog, der bliver Spørgsmaal om Vogne til Befordring af Passagerer fra Jernbanestationen til Udskibningsstedet o. s. v. I den Henseende mærker man ikke Noget til nogen